

Historia rodziny Tang - gałąź Czerwonej Dżonki

Rozdział 12 Weng Chun Kuen (永春拳)

Fung Siu Ching powiedział: „Nie nadaję się na nauczyciela. Obecnie nadal pracuję dla mojego sifu na Czerwonej Łodzi i nie prowadzę szkoły sztuk walki. Nie mogę cię przyjąć jako swojego ucznia”. Bracia Luo nalegali jednak, aby oficjalnie uznać go za swojego mistrza.

Fung pozostał w rodzinnym mieście przez miesiąc i w tym czasie bracia Luo odwiedzali go codziennie prosząc o rady dotyczące sztuk walki. Pod wrażeniem ich szczerości, Fung starał się rozwijać ich umiejętności oraz uzupełniać posiadaną wiedzę o walce na pięści. Musiał jednak opuścić Xiqiao, gdy sformowano nowy zespół aktorski i rozpoczęły się występy. Chociaż bracia Luo byli niezwykle pilni, udało im się jedynie pobieżnie opanować Weng Chun Kuen, przy tak ograniczonym czasie jaki mieli na naukę. Dopiero kiedy Fung opuścił Czerwoną Łódź i podjął obowiązki nauczyciela w sklepie Lian Chong Hua Hong w Foshan, bracia Luo zyskali szansę aby kontynuować treningi. Ponieważ Foshan i Xiqiao były dość blisko, Fung zawsze, gdy tylko czas na to pozwalał, odwiedzał krewnych.

Kiedy bracia Luo dowiedzieli się o tym fakcie, uznali to za dogodny moment, aby kontynuować wysiłki zmierzające do pełnego poznania Weng Chun Kuen. Zaproponowali więc zajęcia na terenie Foshan. W tym czasie Fung przeniósł miejsce ćwiczeń do Bu Guo Xuan. Było ono przestronne i mogło pomieścić braci Luo. Fung porozmawiał z Tung Yu Ching'iem i ten zgodził się, aby bracia Luo zamieszkali w Bu Guo Xuan i tam trenowali razem z braćmi Tung. Jako pierwszy uczeń Fung'a, Luo Yin Nan został uznany za najstarszego ze wszystkich uczniów „Daai Si Hing” (大師兄) i przynależał mu szacunek ze strony pozostałych. Bracia Luo włożyli wiele pracy w naukę Weng Chun Kuen.

Da Ji (大基) znajdowało się w pobliżu Shang Sha (上沙). Lin Zu Xing (林祖興) [jeden z uczniów Fung'a] mieszkał w Ma Dou (孖竇), które znajdowało się w pobliżu szkoły sztuk walki Ou Kang'a. Dzięki tej okoliczności nawiązali bliższą znajomość. Lin pochodził z Nanhai (南海), ale nie zapisał się do szkoły Ou, ponieważ ta przyjmowała wyłącznie Dongguan'ów. W owym czasie Ou Kang wyrażał pogląd, że Chan Wah Shun (Chen Hua) nie naucza prawdziwego Weng Chun Kuen i otwarcie go zniesławiał. To prowokowało wielu uczniów Chan Wah Shun'a. Kilku młodych ludzi chciało podjąć

działania karne i rzuciło wyzwanie Ou. Fung wiedział, że sztuki walki obu gałęzi wywodzą się z tego samego źródła. Nie chciał jednak być naocznym świadkiem wewnętrznego sporu, więc postanowił załagodzić ten konflikt. Poprosił Lin'a, aby odnalazł Ou i zorganizował spotkanie między nimi. Ou wiedział, że Fung nauczył się sztuki Weng Chun Kuen od San Gam'a, a ponieważ pobierali lekcje na Czerwonej Łodzi, ich Weng Chun Kuen było takie samo. Ou uznał Fung'a za swojego kolegę praktykującego Weng Chun Kuen i zgodził się z nim spotkać. Dzięki przeprowadzonej rozmowie Fung utwierdził się w przekonaniu, że formy Weng Chun Kuen (永春拳), Saam Pai Fut (三拜佛), Chong Kuen (拳椿) i Luk Dim Boon Kwun (六點半棍) mistrza Ou Kang'a były takie same jak te, których nauczył się od San Gam'a. Jeśli chodzi o postawy Yee Chi Kim Yeung Ma i „strzała przed łukiem” były one identyczne. Jednak gałąź Fung'a nazwała je długą postawą Kei Lung Ma (騎龍馬) i postawą Saam Kok Ma (三角馬), co stanowiło zasadniczą różnicę.

Fung opowiedział Ou o zdobyciu przez Leung Jan'a umiejętności Weng Chun Kuen i, że wszyscy uczą się z form walki rozpowszechnionych przez mistrza Chi Sim'a. To właśnie dlatego wszystkie te ruchy i ich funkcje były takie same. Jedyną różnicą było to, że jedna gałąź ćwiczyła na Czerwonej Łodzi, a druga na stałym lądzie. Słyszając opowieść Fung'a, Ou nie zaprzeczył otwarcie. Nie był jednak całkowicie przekonany i od czasu do czasu arogancko i negatywnie wypowiadał się na temat gałęzi Chan Wah Shun'a (Chen Hua).

Większość spośród uczniów Chan Wah Shun'a byli biznesmenami, a niektórzy lekarzami. Posiadali odpowiednie wykształcenie i obycie, nie lubili więc siał zamętu. Byli jednak zaniepokojeni, gdy słyszeli, że Ou ciągle wygłasza bezczelne uwagi, że nie są prawowitą gałęzią Weng Chun Kuen. Mimo to posłuchali rady Chan Wah Shun'a, by nie wywoływać konfliktów i nie podjęli żadnych działań przeciwko Ou. Nie dotyczyło to jednak syna Chan Wah Shun'a, Chan Yiu Min'a (陳汝棉), który był wówczas młodzieńcem w wieku około szesnastu lub siedemnastu lat. Uczył się sztuk walki od ojca od kilku lat i był całkiem utalentowanym wojownikiem. Już jako dziecko był uparty i niesforny. Mieszkańcy Foshan nazywali takie niesforne dzieci Pei Yau „Pixiu” (貔貅) [mityczne dzikie zwierzę]. Z tego powodu już w wieku około czternastu lub piętnastu lat Chan Yiu Min zyskał przydomek Pei Yau Min „Pixiu Mian” (貔貅棉). Dzięki swoim umiejętnościom w sztukach walki zawsze zwyciężał w pojedynkach. Wiele dzieci i kolegów ze szkoły doznało też z jego powodu obrażeń i szukało pomocy u Chan Wah Shun'a, który nie raz wypłacał odszkodowania za poniesione obrażenia. Zamiłowanie Chan Yiu Min'a do walki było powszechnie znane w Foshan.